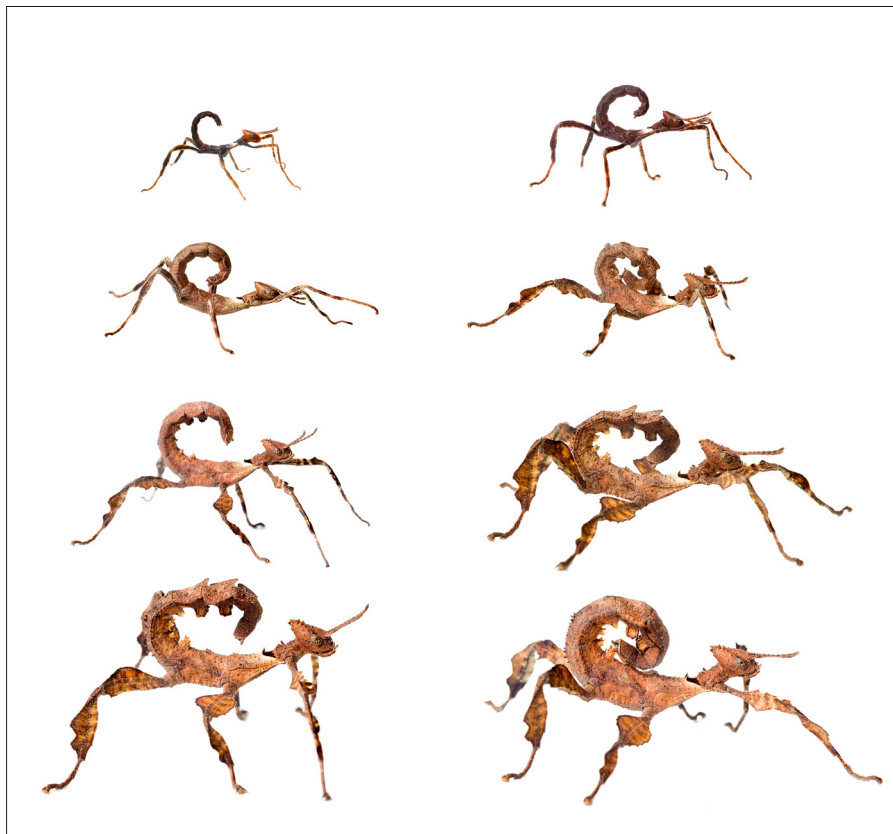

Groei - De ontwikkeling van dieren in de eerste weken van hun leven in beeld gebracht

Marlonneke Willemsen [fotograaf; info@mawproductions.nl]

▲ Australische flappentak (*Extatosoma tiaratum*): 1 dag oud - 7 weken oud. (Marlonneke Willemsen)

▲ Bruine kikker (*Rana temporaria*): 1 dag oud - 7 weken oud. (Marlonneke Willemsen)

Hoe zou het zijn om van een pup van week tot week te kunnen zien hoe hij verandert en groeit? Met deze vraag begon ruim vijf jaar geleden het avontuur van mijn fotografieproject Development. Na de jonge hondjes volgden kittens, jonge cavia's, een duif, maar ook een slak, harnasmeerval, schildpad en een Australische flappentak. Op dit moment heb ik 27 series afgerond, ben ik met zeven nieuwe series bezig en is het einde van het project nog lang niet in zicht. Tijdens de expositie 'Groei - dierenfoto's van Marlonneke Willemsen' konden de bezoekers van het Natuurhistorisch Museum Rotterdam in de zomer van 2019 met mijn project kennismaken.

Groeiseries

De series hebben allemaal dezelfde opzet; ik maak van elke diersoort acht foto's, de eerste binnen een paar uur na de geboorte en de andere foto's met vaste intervallen. In principe is dat om de week, maar bij dieren die extreem snel of langzaam groeien kan dat ervoor zorgen dat je belangrijke fases in hun ontwikkeling mist. De kanarie die ik gefotografeerd heb, groeit bijvoorbeeld heel erg snel en is in drie weken al min of meer uitgegroeid. Als je hem dan elke week zou fotograferen, mis je in het begin heel veel en bestaat de serie uit veel vrijwel dezelfde foto's. In dit soort gevallen heb ik het interval aangepast. In het geval van de kanarie heb ik bijvoorbeeld elke drie dagen een foto gemaakt en de Griekse landschildpad heb ik om de twee weken gefotografeerd. Hierbij zijn dieren die een metamorfose doormaken, zoals een kikker of een vlinder, de grootste uitdaging, omdat je van tevoren niet precies weet hoe lang elke fase zal duren. Daarom heb ik bij deze soorten rekening gehouden met meerdere scenario's en bijvoorbeeld zowel om de twee, drie als om de vier dagen een foto gemaakt en later bepaald welke foto's ik zou gebruiken. Zou ik alle acht foto's heb, maak ik een

overzicht. Bij elke foto documenteer ik hoe groot het diertje is en die gegevens gebruik ik om de foto's in verhouding te zetten, zodat ook zichtbaar wordt hoeveel ze gegroeid zijn.

Fotomodellen

Alle dieren zijn gefotografeerd tegen een witte achtergrond. Dat was een bewuste keuze, omdat ik storende (achtergrond-)elementen zoveel mogelijk wilde vermijden. Alle dieren worden op locatie gefotografeerd. Hiervoor heb ik een set-up gemaakt die gemakkelijk mee te nemen en op te bouwen is. Deze is elke keer hetzelfde, zodat de belichting zowel binnen de serie als binnen het project constant is. Door gebruik te maken van een statief zorg ik ervoor dat het standpunt telkens gelijk is. Mijn ervaring is dat de dieren geen last hebben van het gebruik van een flitser; ik zie nauwelijks een schrikreactie, ze lopen na de flits niet weg en bij dieren die hun lichaamskleur kunnen veranderen zie ik geen stresskleuren. Sterker nog, de kwekers/fokkers waarmee ik samenwerkt heb, melden dat de 'fotomodellen' minder schuw zijn dan hun andere jonge dieren. Als er andere huisdieren, zoals honden of katten, aanwezig zijn, komen die er vaak bij zitten. Als ze het flitslicht als onprettig zouden ervaren, zouden ze dat niet doen.

Naarmate ik meer soorten ging fotograferen, kwam ik situaties tegen waarbij ik mijn standaard set-up moest aanpassen. Dit geldt uiteraard voor het fotograferen van dieren die onder water leven, zoals de vissen die ik voor het project gefotografeerd heb. Hiervoor maak ik gebruik van een kleine 'onderwaterstudio'; de oorspronkelijke set-up bouwde ik in het klein onder water na. Een andere uitdaging is het fotograferen van dieren die bij de geboorte extreem klein zijn (minder dan een halve centimeter), zoals de meeste insectensoorten. Hiervoor maak ik gebruik van een extreem macro-objectief, waarmee ik het diertje tot vijfmaal kan vergroten. Sinds ik dit objectief heb, is eigenlijk niets meer te klein.

Samenwerking

In principe werk ik voor het project samen met kwekers/fokkers en fotografeer ik de dieren bij hen thuis, maar soms hou ik ze ook zelf. Sommige soorten heb ik zelf gekweekt, maar ik heb ook eitjes/pas uitgekomen dieren mee naar huis genomen, die als ik klaar ben weer terug naar de kweker gaan. Soms koop ik eitjes via Marktplaats.

▲ Kanarie (*Serinus canaria*): 1 dag oud - 3 weken oud. (Marlonneke Willemsen)

Beide methoden hebben voor- en nadelen. Het fotograferen van dieren bij de kweker/fokker vereist goede afspraken omdat ik met vaste intervallen moet werken: een afspraak een dag, of zelfs een paar uur verzetten kan dus eigenlijk niet. Thuis is dat eenvoudiger, maar daar komt wel de dagelijkse zorg voor de dieren bij. Zelf kweken doe ik niet zoveel meer, omdat het veel tijd en ruimte kost. Ook vind ik het niet prettig om de ouderdieren als de serie klaar is weer weg te moeten doen. Bij elke nieuwe foto ontdek ik weer nieuwe dingen en sta ik

meer en meer versteld hoe knap de natuur in elkaar steekt. Het is erg leuk dat de bezoekers van het Natuurhistorisch Museum Rotterdam dat ook hebben kunnen zien en ik hoop dat het hun kijk op de dierenwereld in positieve zin heeft veranderd. Ik ben blij dat het museum mij deze kans gegeven heeft en bedank de sponsor van de expositie, Profotonet, hartelijk; zonder hen was dit niet gelukt. Voor wie benieuwd is naar de nieuwe series en het project ook in de toekomst wil blijven volgen, dit kan op de website www.developmentphoto.com. ◀